

Ο ρόλος της ασφαλιστικής αγοράς στην αντιμετώπιση των οικονομικών ζημιών από φυσικές καταστροφές

Οι φυσικές καταστροφές είναι στην κορυφή της επικαιρότητας και στην καθημερινή ενημέρωση πλέον.

Και δεν είναι κάτι νέο. Εδώ και χρόνια –αρκετές δεκαετίες- οι χώρες και η επιστημονική κοινότητα έχουν επισημάνει τις δραματικές επιπτώσεις που θα έχει στην παγκόσμια κοινότητα η εξέλιξη του κλίματος που από «κλιματική αλλαγή» τελευταία έχουμε μετονομάσει σε «κλιματική κρίση».

Σημαντική υπήρξε η συμφωνία για το κλίμα στο Παρίσι το 2015 γνωστή και ως COP21 με βάση την οποία οι χώρες που την υπέγραψαν δεσμευτήκαν να περιορίσουν την αύξηση της θερμοκρασίας σε +2°C σε σχέση με τα προ βιομηχανικής επανάστασης επίπεδα –ενώ ήμασταν τότε ήδη στον +1°C αν δεν κάνω λάθος.

Τα Ηνωμένα Έθνη έχουν προσδιορίσει 17 στόχους για την βιώσιμη ανάπτυξη (SDGs ή Sustainable Development Goals). Η κλιματική αλλαγή είναι ένας από αυτούς που όμως επηρεάζει και πολλούς από τους άλλους στόχους καθώς οι επιπτώσεις της πλήττουν τις κοινωνίες και τους πολίτες τους, η δε εξέλιξή της στο μέλλον θα έχει καταστροφικές συνέπειες αν δεν ανακοπεί άμεσα, τώρα.

Και επειδή βρισκόμαστε σε μια χώρα που είναι μέσα στις 10 πιο σεισμογενείς χώρες του κόσμου και η πλέον σεισμογενής της Ευρώπης (το 50% της σεισμικής ενέργειας ολόκληρης της Ευρώπης εκλύεται στην Ελλάδα) το ενδιαφέρον μας εκτείνεται και στις καταστροφές από σεισμούς.

Και βεβαίως σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του World Economic Forum –Global Risks-, οι φυσικές καταστροφές παραμένουν διαχρονικά στην κορυφή των πιο σημαντικών κινδύνων του κόσμου.

Ο ρόλος των επιχειρήσεων και των πολιτών γενικότερα στην αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών –πέραν βεβαίως αυτού των κρατών- έχει επισημανθεί σε πολλές περιστάσεις όπως π.χ. στην συμφωνία του Παρισιού. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που είναι και οι μεγαλύτεροι θεσμικοί επενδυτές παγκοσμίως, έχουν ένα ιδιαίτερο πολύ σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν.

Ασφαλώς και ο κύριος ρόλος –λόγο ύπαρξης- της ασφαλιστικής βιομηχανίας είναι η κάλυψη των οικονομικών επιπτώσεων των ζημιών από φυσικές καταστροφές –στο οποίο και θα αναφερθώ στην συνέχεια αναλυτικά- ωστόσο οι ασφαλιστές έχουν και έναν επιπλέον πολύ σημαντικό ρόλο να παίξουν.

Πρόκειται για την ευρύτερη στήριξη της κοινωνίας και της οικονομίας μέσα από τους πιο κάτω κύριους άξονες:

1. Την επιμόρφωση για τους κινδύνους που διατρέχουμε (Risk Awareness) που έχει πολύ μεγάλη σημασία, ειδικά όταν αναφερόμαστε σε σπάνια μεν αλλά πολύ βίαια δε συμβάντα όπως ένας σεισμός μεσαίας-μεγάλης έντασης με περίοδο επαναφοράς όπως λέμε 1 στα 100 ή 1 στα 200 χρόνια, ή μια πλημμύρα από αυτές που συμβαίνουν (ή μάλλον συνέβαιναν γιατί τώρα η συχνότητα άλλαξε!) κάθε 50 χρόνια για παράδειγμα. Ο σεισμός της Αθήνας του 1999 έχει εκτιμηθεί ως σεισμός με περίοδο επαναφοράς ανάμεσα σε 1 στα 50 και 1 στα 150 χρόνια ανάλογα με το μοντέλο εκτίμησης.

Ο πολίτης όμως δεν έχει βιώσει αναγκαία ένα τέτοιο σπάνιο γεγονός οπότε δεν μπορεί ν' αντιληφθεί πόσο διαφορετικό είναι από ένα πιο ήπιο γεγονός. Έχεις βιώσει σεισμό αλλά τι μεγέθους σεισμό έχει

σημασία. Την δε μικρή πιθανότητα να συμβεί ένα γεγονός, έχει την τάση να την μηδενίζει. Εξ ου και η έκφραση «δεν θα μου συμβεί εμένα...». Οι ασφαλιστές γνωρίζουν ότι πρέπει να ενημερώσουν για αυτά τα ζητήματα.

Οι ασφαλιστές γνωρίζουν επίσης την σπουδαιότητα της πρόληψης και της κατάλληλης προετοιμασίας της αντιμετώπισης με σκοπό την αποτροπή ή τον περιορισμό των επιπτώσεων μια φυσικής καταστροφής.

Η επένδυση στην πρόληψη στοιχίζει συνολικά λιγότερο στην κοινωνία από την επιδιόρθωση των ζημιών και των συχνά μη προσμετρούμενων συνεπειών στην δυσλειτουργία της οικονομίας (απώλεια αγορών, θέσεων εργασίας, κλπ.).

Επενδύοντας στην πρόληψη έχουμε πολλαπλάσιο όφελος από την συνεπαγόμενη μείωση ζημιών. Με βάση μια μελέτη η επένδυση 6 δις δολαρίων ετησίως σε αποτροπή ζημιών από φυσικές καταστροφές επιφέρει όφελος 360 δις δολαρίων σε βάθος 15ετίας. Σημαντική παρατήρηση.

Προς αυτήν την κατεύθυνση της επιμόρφωσης είναι και η διαδικτυακή καμπάνια της Ένωσης «Ασφαλίζω σημαίνει Φροντίζω» που δίνει έμφαση στην πρόληψη. Αντίστοιχες καμπάνιες και πρωτοβουλίες αναλαμβάνουν και επιμέρους ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

2. Η χρηματοδότηση έρευνας είναι ένα 2^{ος} τομέας στο οποίο, στο εξωτερικό τουλάχιστον, βλέπουμε όλο και περισσότερο να επενδύουν οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί όμιλοι. Είναι χαρακτηριστικό ότι σημαντικά ταμεία χρηματοδότησης επιστημονικής έρευνας έχουν συσταθεί από ασφαλιστές για την μελέτη της εξέλιξης των φυσικών φαινομένων, την μοντελοποίηση

των ζημιών, την ανθεκτικότητα των πόλεων (Resilience of Cities), κλπ.

3. Τρίτος σημαντικός τομέας, που σχετίζεται περισσότερο με την κλιματική αλλαγή, είναι αυτός της στήριξης των πιο φιλικών προς το περιβάλλον μορφών ενέργειας. Αρκετοί ασφαλιστικοί όμιλοι έχουν προσυπογράψει το πρόγραμμα UNEP FI (UN Environment Programme Finance Initiative) αλλά και την συμφωνία του Παρισιού και έχουν αναλάβει υποχρεώσεις όπως για παράδειγμα την στροφή των επενδύσεων προς φιλικές προς το περιβάλλον μορφές ενέργειας και την αποεπένδυση από τις πολύ ρυπογόνες όπως ο ορυκτός άνθρακας και τα Oil Sands.

Επίσης, θέτουν περιορισμούς, μέχρι και αποκλεισμό σε ορισμένες περιπτώσεις, στην ασφάλιση εγκαταστάσεων με πολύ υψηλές εκπομπές CO₂. Με τον τρόπο αυτό συνεισφέρουν έμμεσα στην επίσπευση της μεταστροφής που είναι τόσο αναγκαία.

Η συζήτηση έχει αρχίσει και στην Ελλάδα και είμαι βέβαιος ότι θα δούμε σύντομα κινήσεις προς αυτήν την κατεύθυνση και στην χώρα μας. Αρκεί βεβαίως να υπάρξουν οι κατάλληλες συνθήκες όπως για παράδειγμα τα κίνητρα για επενδύσεις στα λεγόμενα Green Bonds ή γενικότερα σε βιώσιμες επενδύσεις. Κίνητρα χρειάζονται γιατί σήμερα υπάρχει μεγάλη ζήτηση για κεφάλαια προς επένδυση σε πράσινα ομόλογα αλλά μικρή προσφορά καθώς δεν είναι όλες οι παράμετροι ορισμένες ακόμη. Τι είναι βιώσιμη επένδυση, πως μετριέται η ανταποδοτικότητα σε περιορισμό ρύπων, πως δημοσιοποιούνται τα στοιχεία των επενδύσεων αυτών ώστε να είναι συγκρίσιμα, ποιες οι κεφαλαιακές υποχρεώσεις από τέτοιες επενδύσεις είναι σημεία προς διευκρίνηση.

Και έρχομαι τώρα στον κύριο ρόλο της ασφαλιστικής βιομηχανίας που δεν είναι άλλος από την κάλυψη –την ασφάλιση- των ζημιών από φυσικές καταστροφές.

Σε παγκόσμιο επίπεδο η καταγραφή των οικονομικών επιπτώσεων των καταστροφικών ζημιών και η συμμετοχή της ιδιωτικής ασφάλισης παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Από στοιχεία της Swiss Re –υπάρχουν βεβαίως και άλλα- παρατηρούμε τα εξής:

- Την διετία 2017-2018 μόνο οι οικονομικές ζημιές από φυσικές καταστροφές ανήλθαν παγκοσμίως σε 500 δις €.
- Οι ασφαλιστές αποζημίωσαν 220 δις € πράγμα που επιβεβαιώνει ότι υπάρχει ακόμα σημαντικό κενό προστασίας (Protection Gap) της τάξεως των 280 δις € ή κοντά στο 60% μόνο για τα έτη 2017 και 2018.
- Με βάση προσωρινά στοιχεία του Διεθνούς Οργανισμού Μετεωρολογίας, το 2018 αναμένεται ότι θα είναι η πιο ζεστή χρονιά στην ιστορία κάτι το οποίο επιβεβαιώθηκε για τις 4 προηγούμενες.
- Υπάρχει συσχετισμός μεταξύ της υπερθέρμανσης του πλανήτη και της αύξησης στην συχνότητα και την σφοδρότητα των φυσικών καταστροφών.
- 13.500 άνθρωποι έχασαν την ζωή τους μόνο το 2018, οι περισσότεροι δε στις λιγότερο ανεπτυγμένες οικονομίες.
- Οι φυσικές καταστροφές στοιχίζουν 0,3% του παγκόσμιου ΑΕΠ κατά μέσο όρο τα τελευταία 10 χρόνια.
- Το παράδοξο είναι ότι η παγκόσμια ασφαλιστική αγορά είναι επαρκώς κεφαλαιοποιημένη για να αναλάβει τον κίνδυνο με το συνολικό capacity όπως λέμε για κάλυψη καταστροφικών κινδύνων να εκτιμάται σε 2 τρις €.

Σε τοπικό επίπεδο τώρα, στην Ελλάδα δηλ., η Ένωση με την συνδρομή των εταιριών-μελών της, καταγράφει συστηματικά τις ζημιές από φυσικές καταστροφές. Έχουμε πλέον στοιχεία 25ετίας από τα οποία μπορούμε να βγάλουμε ενδιαφέροντα συμπεράσματα.

Σημ. να σημειώσω ότι οι μελέτες της Ένωσης είναι διαθέσιμες στο site της Ένωσης www.eaee.gr για όποιον ενδιαφέρεται να της μελετήσει σε βάθος και να αναλύσει τα πολλά πλέον διαθέσιμα στοιχεία που περιέχουν.

Τι μας δείχνουν όμως τα στοιχεία αυτά;

- Η συχνότητα των καταστροφικών ζημιών αυξάνεται επιβεβαιώνοντας κατά κάποιο τρόπο και την κλιματική αλλαγή. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι ασφαλισμένες ζημιές των τελευταίων 3 χρόνων μόνο αντιπροσωπεύουν το 25% περίπου των ζημιών της 25ετίας.
- Στην Ελλάδα είμαστε εκτεθειμένοι σε πολλούς διαφορετικούς καταστροφικούς κινδύνους: σεισμικές δονήσεις, πλημμύρες, χιονοπτώσεις κλπ. έντονα –ακραία- καιρικά φαινόμενα, δασικές πυρκαγιές.
- Άλλες περισσότερες και άλλες λιγότερες πάντως όλες οι περιοχές της χώρας είναι εκτεθειμένες κατά κάποιο τρόπο.
- Συνολικά τα τελευταία χρόνια έχουμε αποζημιώσει περί τα 350 εκατομμύρια € για 28 χιλιάδες ζημιές σε 30 καταγεγραμμένα καταστροφικά συμβάντα. Αυτό μας δίνει ένα μέσο όρο 12,5 χιλιάδων € σε κάθε ζημιωθέντα πολίτη για καθεμιά ζημιά. Σημαντικό νούμερο. Σημειωτόν η μέση ζημιά κατοικίας στο Μάτι ήταν 40 χιλιάδες €!

Προσοχή όμως: οι αποζημιώσεις αυτές αφορούν το μικρό σχετικά ποσοστό των ασφαλισμένων σπιτιών και επιχειρήσεων. Συνεπώς οι ζημιές στην οικονομία είναι ένα σημαντικά μεγαλύτερο πολλαπλάσιο

αυτών. Έχουμε λοιπόν και στην χώρα μας ένα Protection Gap που πρέπει να καλύψουμε.

Αν λάβουμε υπόψη μας δε ότι οι Έλληνες έχουν επενδύσει τις αποταμιεύσεις τους στην ακίνητη περιουσία –στο σπίτι τους- σε ποσοστό 70% που είναι το μεγαλύτερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ότι μόνο το 15% των σπιτιών είναι ασφαλισμένα –σε μια χώρα εκτεθειμένη σε φυσικές καταστροφές-, έχουμε ένα πραγματικό πρόβλημα να αντιμετωπίσουμε.

Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι και η στρατηγική τοποθέτηση και η σχετική μελέτη που έχει εκπονήσει η Ένωση για την εξεύρεση λύσης για την εκ των προτέρων χρηματοδότηση των ζημιών από φυσικές καταστροφές. Λύση που προϋποθέτει κατά την άποψή μας την σύμπραξη του Δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα όπως έχει λειτουργήσει στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στην πρόταση που έχει εκπονήσει η Ένωση για ένα «Σύστημα Ασφάλισης των Κατοικιών έναντι Φυσικών Καταστροφών» την οποία θα έχουμε στην συνέχεια την χαρά να συζητήσουμε στο πάνελ με τους συναδέλφους μου. Η μελέτη-πρόταση αυτή παρουσιάστηκε πέρσι στην ετήσια Συνάντηση Ασφαλιστών & Αντασφαλιστών στην Μεσσηνία.

Επαναλαμβάνω τα δεδομένα:

- Είμαστε εκτεθειμένοι σε φυσικές καταστροφές.
- Σε ό,τι αφορά το σεισμό, η Ελλάδα είναι η πλέον σεισμογενής χώρα της Ευρώπης και από τις πλέον σεισμογενείς παγκοσμίως. Σύμφωνα μάλιστα με μελέτη της Ένωσης, οι ζημιές σε περιουσιακά στοιχεία από ένα ενδεχόμενο σεισμού με πιθανότητα 0,5% -δηλ. ενός πιο σπάνιου μεν, αλλά πιθανού δε ενδεχόμενου- μπορούν να ανέλθουν σε αρκετά δις € (εκτιμώνται μεταξύ 7 και 10 δις €).

- Η τάση –τόσο στην συχνότητα όσο και στην σφοδρότητα- είναι ανοδική και λόγω της κλιματικής αλλαγής.
- Έχουμε επενδύσει στα σπίτια μας.
- Έχουμε σημαντικό κενό προστασίας (Protection Gap) αφού μόνο το 15% των σπιτιών είναι ασφαλισμένα.
- Έχει αποδειχθεί επανειλημμένα, ότι η εκ των υστέρων αντιμετώπιση των οικονομικών συνεπειών μιας καταστροφής από το Κράτος, όπως λειτουργεί σήμερα, δεν είναι επαρκής και δεν είναι αποτελεσματική τόσο για το ίδιο, όσο και για τους πολίτες.
- Η εκ των προτέρων χρηματοδότηση των ζημιών από φυσικές καταστροφές είναι η ενδεδειγμένη λύση με βάση την διεθνή πρακτική.

Τα κύρια χαρακτηριστικά της μελέτης –του συστήματος- της Ένωσης είναι τα εξής:

- Η καθολική ασφάλιση είναι απαραίτητη για την ελαχιστοποίηση του κόστους ασφάλισης μέσω της καλύτερης διασποράς του κινδύνου.
- Χρειαζόμαστε ένα απλό σύστημα ασφάλισης μέχρι 120M² με 1.000€ ασφαλισμένη αξία ώστε να καλύπτεται η μεγάλη πλειοψηφία των σπιτιών μ' έναν απλό τρόπο υπολογισμού της αξίας (το μέσο σπίτι είναι 86M²).
- Προβλέπει ελεύθερη επιλογή ασφαλιστικής εταιρίας.
- Κοινοί όροι ασφάλισης για εύκολη σύγκριση.
- Αρχικά μπορούν να καλύπτονται οι ζημιές από σεισμό και επακόλουθά του (πυρκαγιά, έκρηξη, τσουνάμι) που αποτελεί διαχρονικά τον πλέον σημαντικό καταστροφικό κίνδυνο της χώρας. Σε 2^η φάση, μπορεί να γίνει επέκταση για κάλυψη και από άλλους καταστροφικούς κινδύνους (πλημμύρα, δασική πυρκαγιά).
- Χρειάζεται επίσης μέριμνα για την υποστήριξη των ιδιαίτερα αυξημένων κινδύνων (π.χ. παλιές κατασκευές χωρίς αντισεισμική θωράκιση σε επικίνδυνες γεωγραφικές περιοχές).

Πρέπει επίσης να διερευνηθεί μια ενδεχόμενη συγχρηματοδότηση, σε ένα ποσοστό, από έναν φορέα, κρατικό ή μη (κατ' επιλογή), η οποία θα μπορούσε να μεγιστοποιήσει την πρόσβαση και αξιοποίηση μηχανισμών χρηματοδότησης και πέραν της αντασφάλισης (π.χ. καταστροφικά ομόλογα, κλπ.).

Επίσης, ο φορέας αυτός μπορεί να προσφέρει λύσεις για την ομαλή λειτουργία του συστήματος όπως:

- Έναν πρόσθετο μηχανισμό σταθεροποίησης ασφαλίστρου σε περίπτωση αύξησης μετά από μεγάλο συμβάν.
- Έναν πρόσθετο εγγυητικό μηχανισμό (μέσω δημιουργίας ειδικού κεφαλαίου) σε περίπτωση μεγάλου συμβάντος πέραν των προβλεπόμενων από το πλαίσιο λειτουργίας της ασφαλιστικής εταιρίας που οδηγεί σε αδυναμία κάλυψης του συνόλου των ζημιών από μια ασφαλιστική εταιρία (Insurer of Last Resort).
- Ανάληψη αυξημένου ποσοστού για ιδιαίτερα αυξημένους κινδύνους που ισοδυναμεί με διευκόλυνση της λειτουργίας της αγοράς –είναι ο κοινωνικός ρόλος του φορέα.

Πιο συγκεκριμένα ο ρόλος της ασφαλιστικής αγοράς συνοψίζεται στα πιο κάτω:

- Οι ασφαλιστές διαχειρίζονται τις ασφαλιστικές συμβάσεις δηλαδή την έκδοση συμβολαίων και είσπραξη ασφαλίστρων.
- Αναλαμβάνουν τον ασφαλιστικό κίνδυνο και τον αντασφαλίζουν καταλλήλως αξιοποιώντας την παγκόσμια ασφαλιστική αγορά.
- Διαχειρίζονται τις ζημιές και αποζημιώνουν τους ασφαλισμένους.

Τους ρόλους αυτούς μπορεί να εξασφαλίσει η ασφαλιστική αγορά καθώς διαθέτει (α) την επιχειρησιακή οργάνωση και τους πόρους, (β) την τεχνογνωσία στην διαχείριση καταστροφικών κινδύνων και την πρόσβαση στις διεθνείς ασφαλιστικές αγορές και τέλος (γ) την

φερεγγυότητα η οποία εξασφαλίζεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο από το αυστηρό Ευρωπαϊκό πλαίσιο λειτουργίας και εποπτείας SOLVENCY II και την καταλυτικής σημασίας εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος.

Θέλω να σημειώσω ότι η εμπειρία των ασφαλιστικών εταιριών στην διαχείριση ζημιών από καταστροφικούς κινδύνους είναι μεγάλη. Θα αναφέρω μόνο ένα πρόσφατο παράδειγμα από τις ζημιές στην τραγική στιγμή στο Μάτι τον Ιούλιο του 2018. 835 ασφαλισμένοι –χαμηλό δυστυχώς ποσοστό των 4 χιλιάδων και πλέον ζημιωθέντων- έλαβαν τις αποζημιώσεις τους σε λίγες μόνο ημέρες, εβδομάδες ή μήνες όταν η ζημιά ήταν πιο πολύπλοκη. Όλες οι ασφαλιστικές εταιρίες ανεξαιρέτως στάθηκαν στο πλευρό των ασφαλισμένων τους με υποδειγματικό τρόπο αποδεικνύοντας στην πράξη την αξία του θεσμού της ιδιωτικής ασφάλισης.

Από μια τέτοια λύση βλέπουμε πολλά οφέλη τόσο για το Κράτος όσο και για τους πολίτες του.

- Απαλλαγή τους Κράτους από την υποχρέωση να αποζημιώσει τους πολίτες, εξοικονομώντας πόρους. Αυτό συνεπάγεται μικρότερη επιβάρυνση του προϋπολογισμού από την αιφνίδια και μη προγραμματισμένη οικονομική στήριξη των πολιτών. Άλλωστε δεν είναι ευθύνη και υποχρέωση του Κράτους να μας φτιάξει το σπίτι μας μετά ένα σεισμό. Το Κράτος έχει μεριμνήσει θεσπίζοντας έναν αυστηρό αντισεισμικό κανονισμό. Η εξασφάλιση της περιουσίας μας είναι δική μας ευθύνη.
- Ανάθεση των λειτουργιών που απαιτούνται στην ασφαλιστική αγορά μειώνοντας τις υποχρεώσεις του.
- Εστίαση σε σημεία στα οποία μπορεί και απαιτείται να αποδώσει καλύτερα όπως είναι η αποκατάσταση των κοινωνικών υποδομών.

Όσο για τους πολίτες:

- Ασφάλιση της πλειοψηφίας των κατοικιών, προστασία των περιουσιών με ελαχιστοποίηση του κόστους ανά κατοικία.
- Εξασφάλιση των οικονομικών πόρων για την αποκατάσταση των ζημιών κατά τρόπο συστηματικό.
- Άμεση εξυπηρέτηση –γρήγορη καταβολή αποζημιώσεων από τις ασφαλιστικές εταιρίες
- Δικαιότερη κατανομή του κόστους (μέσα από τον μηχανισμό του ασφαλιστρού).
- Ενημέρωση για τους κινδύνους, ενίσχυση της συνείδησης του κινδύνου και λήψη μέτρων προστασίας, όπου αυτό είναι εφικτό.
- Αξιοποίηση των υποδομών της ιδιωτικής ασφαλιστικής αγοράς και λειτουργία της αγοράς υπέρ του καταναλωτή, ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα επιλογής ασφαλιστικής εταιρίας.

Έχουμε μελετήσει σε βάθος το σύστημα αυτό και πιστεύουμε ότι οι συνθήκες είναι κατάλληλες για να συζητηθεί περαιτέρω με την Πολιτεία.

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 2019